

És hora d'acabar amb el mercantilisme a la sanitat: per una nova llei que permeti una sanitat 100% pública

La mercantilització de la Sanitat pública atempta contra el Dret a la Salut de totes les persones, menysté i precaritza els i les seves professionals, beneficia interessos privats en detriment dels serveis públics i s'enfoca només en la intervenció sobre les malalties – perquè és el que permet facturar i obtenir benefici econòmic – en comptes d'establir polítiques transversals que fomentin la salut.

Ahora, aquesta mercantilització i aquest afany de negoci fa que l'administració pública, servint als interessos privats, prioritzi l'atenció hospitalària i estructurí el sistema sanitari al voltant d'aquesta. La conseqüència directa és que l'Atenció Primària de Salut (APS) no rebi, ni de lluny, els recursos suficients per a desplegar els valors que la caracteritzen (que sigui accessible, longitudinal, global i coordinada), malgrat hi ha evidència robusta que el sistemes sanitaris que pivoten sobre l'APS com a eix central són més equitatius, efectius i obtenen millors resultats en salut a un cost menor (són més eficients).

Aquest paradigma hospitalocèntric i mercantilista emana del mateix model sanitari català, fonamentat en la concertació i la col·laboració públic-privada, que és el principi que regeix la Llei 15/1990, de 9 de juliol, d'ordenació sanitària de Catalunya (LOSC). En aquest sentit, prop del 75% del pressupost va a serveis concertats amb proveïdors de tot tipus, i la fiscalització dels recursos públics i de la gestió sanitària brilla per la seva absència.

Si bé en un inici, quan es van traspasar les competències sanitàries, podia tenir sentit concertar la gestió sanitària perquè no hi havia prou infraestructures públiques, el que ha succeït posteriorment, durant dècades, en les quals s'ha permès que Fundacions i tota mena d'ens privats ampliïn les seves xarxes de negoci, a costa dels diners públics i de la nostra salut, no té cap justificació que s'empari en l'interès públic.

Ha quedat demostrat que aquest sistema públic-privat no beneficia ni a la població ni a les treballadores, i cal un canvi de paradigma per a avançar cap a una gestió directa que garanteixi que els recursos públics van a parar allà on cal: possibilitar que totes les treballadores gaudeixin d'unes mateixes condicions laborals i salarials dignes i oferir un servei de qualitat.

Precisament enguany, al llarg del 2025, hauran caducat tots els concerts hospitalaris, fet que obre una oportunitat única en dècades d'iniciar aquest canvi de paradigma. A més, es dona la circumstància que les directives comunitàries del 2014 eliminen la possibilitat de fer contractes de gestió de serveis públics mitjançant concerts, en el seu lloc cal fer concessions de serveis o contractes de serveis, en funció de si s'assumeix o no el risc operacional. O bé dur a terme una gestió directa.

L'actual Govern de la Generalitat, però, pretén allargar la vida del model sanitari de la sociovergència impulsant "l'Avantprojecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis sanitaris". Una aposta que té un recorregut limitat, doncs la sanitat concertada té els dies comptats, i el que ve darrera són les grans companyies sanitàries (com les que han extorsionat el govern espanyol amb MUFACE), i els fons d'inversió. Perquè les directives comunitàries que van forçar la llei de contractes del sector públic precisament responen a l'interès d'aquestes grans corporacions per poder-se repartir el pastís de la sanitat.

Arribats a aquest punt, és evident que només hi ha dos camins: l'aposta per la gestió directa de la sanitat catalana i la garantia de la seva qualitat, o la seva venda al millor postor. Les entitats i sindicats sotassignats ho tenim clar, és el moment d'impulsar una nova Llei d'ordenació sanitària que ens permeti avançar cap a una sanitat de titularitat, gestió i aprovisionament públic, l'única fórmula que possibilitarà que gaudim de la sanitat que necessitem i mereixem.

Barcelona, 4 d'abril de 2025

CATAC-CTS, CGT Sanitat, Comissió per la Sanitat pública de Sabadell, Comissió per una Sanitat Digne a Viladecavalls, Coordinadora Obrera Sindical (COS), FOCAP, FTC-iAC, Grup de Sanitat dels Barris de Ponent de Tarragona, Grup de Treball en Defensa de la Sanitat Pública de TGN, Grup Salut Girona, Infermeres de Catalunya, Intersindical Alternativa de Catalunya (IAC), Intersindical-CSC, La Capçalera, Marea Blanca de Catalunya, Marea Blanca de Terrassa Marea Pensionista, PAICAM (Plataforma d'Afectades per l'ICAM i l'INSS), Plataforma Defensa Sanitat Pública Cardedeu Plataforma del Baix Vallès / Vallès Oriental, Sanitàries en lluita i Sanitat Granollers